

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از : وتران تودی
نویسنده: گوردون داف
برگردان: سایت «۱۰ مهر»
۲۶ جون ۲۰۲۲

دلیل واقعی تسلیم شدن بایدن در برابر ولیعهد سعودی

ماه‌هاست که شایعاتی در واشنگتن به گوش می‌رسد مبنی بر این که بایدن به دنبال گسترش ابتکار عمل امضای ترامپ در سیاست خارجی - توافق ابراهیم - است که روابط دیپلماتیک بین اسرائیل و بحرین و امارات را عادی می‌کند. بایدن می‌خواهد عربستان سعودی را به توافقی مشابه با اسرائیل بکشد. جزئیاتی در مورد چگونگی تلاش او برای ترغیب عربستان سعودی به برداشتن گام‌های مهم در جهت به رسمیت شناختن اسرائیل شروع شده است. و نگران‌کننده‌ترین آنها این است که ایالات متحده یک پیمان امنیتی بزرگ به رژیم‌های خودکامه در عربستان سعودی و امارات ارائه می‌کند.

تمام عناوین درباره سفر رئیس‌جمهور جو بایدن به عربستان سعودی در ماه جولای، بر توافقی برای کاهش قیمت گاز متمرکز شده است. در واقع، او در حال انجام محاسبات بسیار شوم و خطرناکتر از آن چیزی است که بسیاری تصور می‌کنند: طبق گزارش‌ها، او در حال برنامه‌ریزی است تا به دیکتاتورهای عربستان سعودی و امارات متحده عربی - جایی که همه تروریست‌های ۱۱ سپتامبر به‌جز دو نفر از آنجا آمده‌اند - یک پیمان دفاعی پیشنهاد دهد. پیمانی که جان امریکائی‌ها را در برابر حمایت از این رژیم‌ها، تضمین می‌کند. چه چیزی می‌تواند درست پیش برود؟

زمانی که بایدن برای کاخ سفید نامزد شد، متعهد شد که سیاست خاورمیانه‌ای دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور وقت امریکا را زیر پا بگذارد: نیروهای امریکائی را از خاورمیانه به خانه بازگرداند، توافق هسته‌ئی ایران را تمدید کند، به جنگ در یمن پایان دهد، و «سعودی‌ها را طرد و همانطور که هستند، منفور تلقی کند». اما پس از امتناع از انجام اقدامات لازم برای بازگشت به توافق هسته‌ئی با ایران و با شایعات فراوان مبنی بر پیشنهاد او به امارات و عربستان سعودی برای یک پیمان دفاعی، سیاست بایدن به‌طور فزاینده‌ای ادامه ستراژی ترامپ در خاورمیانه به‌نظر می‌رسد.

بایدن محمد بن سلمان ولیعهد عربستان را در ازای وعده عربستان برای پمپاژ نفت بیشتر، فقط به‌خاطر نقش مستقیمش در قتل جمال خاشقجی، ستون‌نویس و اشنگتن پست نمی‌بخشد. همانطور که بایدن هفته گذشته اعتراف کرد، این سفر به خاورمیانه در مورد امنیت منطقه - و به‌ویژه امنیت اسرائیل است. بایدن در ۱۲ جون به خبرنگاران گفت: «تعهدات سعودی‌ها به‌هیچ چیز در رابطه با انرژی مربوط نمی‌شود.» «اتفاقاً این یک اجلاس بزرگتر است که در عربستان سعودی برگزار می‌شود. دلیل رفتن همینه و این به امنیت ملی آنها - و اسرائیلی‌ها مربوط می‌شود.»

ماه‌هاست که شایعاتی در واشنگتن به گوش می‌رسد مبنی بر این که بایدن به‌دنبال گسترش ابتکار عمل امضای ترامپ در سیاست خارجی - توافق ابراهیم - است که روابط دیپلماتیک بین اسرائیل و بحرین و امارات را عادی می‌کند. بایدن می‌خواهد عربستان سعودی را به توافقی مشابه با اسرائیل بکشاند. جزئیاتی در مورد چگونگی تلاش او برای ترغیب عربستان سعودی به برداشتن گام‌های مهم در جهت به‌رسمیت شناختن اسرائیل شروع شده است. و نگران‌کننده‌ترین آنها این است که ایالات متحده یک پیمان امنیتی بزرگ به رژیم‌های خودکامه در عربستان سعودی و امارات ارائه می‌کند. به گفته یک منبع نزدیک به حاکم امارات، این یک «پیمان همکاری دفاعی ستراژییک الزام‌آور» است که فراتر از هر چیزی است که ایالات متحده قبلاً در منطقه با آن موافقت کرده است. دیوید شاپیرو، مشاور سابق بایدن، در مصاحبه با مجله نیوزویک تأیید کرد که عربستان سعودی به‌دنبال تضمینی است که ایالات متحده برای کمک به عربستان سعودی به‌منظور مقابله با تهدیدات ایران حضور نظامی قابل توجهی را «در منطقه حفظ خواهد کرد» و همچنین در جنگ هولناک در یمن، در کنار عربستان سعودی قرار گیرد.

قربانی کردن جان امریکائی‌ها برای دفاع از این دیکتاتوری‌های عربی بسیار رسواتر از دست دادن شرم‌آور ریاست‌جمهوری با ولیعهد سعودی است. بایدن در یک لحظه وعده‌های خود مبنی بر بازگرداندن نیروها از خاورمیانه به خانه و مجبور ساختن عربستان سعودی به پرداخت هزینه و پایان دادن به جنگ در یمن را زیر پا می‌گذارد. و احتمالاً، پیمان دفاعی بایدن برای افزایش فروش تسلیحات، دلیلی است که او تعهد خود مبنی بر بازگشت به توافق هسته‌ئی با ایران را نیز زیر پا می‌گذارد، زیرا این امر مستلزم حذف سپاه پاسداران ایران از فهرست تروریستی ایالات متحده است که خشم اسرائیل و عربستان سعودی را برمی‌انگیزد و پیمان دفاعی را به خطر می‌اندازد. برای ایالات متحده، این یک معامله وحشتناک است. همه اینها دادن و نگرفتن است، زیرا هیچ‌یک از آنچه کشورهای خلیج فارس ارائه می‌دهند احتمالاً به نتیجه نمی‌رسد.

برای شروع، برقراری روابط دیپلماتیک کامل با اسرائیل امتیازی برای اسرائیل است، نه برای ایالات متحده. همچنین برای اسرائیل و فلسطین، یا ثبات خاورمیانه، صلح را به ارمغان نمی‌آورد، چیزی که در مورد توافق‌نامه ابراهیم، تجربه تاکنونی قبلاً ثابت کرده است. در اصل، صلح واقعاً هدف نیست. در عوض، بر اساس سند ستراژیی سالانه جارد کوشنر در اگست ۲۰۲۱ مؤسسه صلح آبراهام، هدف «حرکت فراتر از درگیری اعراب و اسرائیل» است. با این روحیه، دولت بایدن به‌عنوان بخشی از این توافق اسرائیل را برای دادن امتیاز به فلسطینی‌ها تحت فشار قرار نداده است. در عوض، بایدن از اسرائیل خواسته است که از هرگونه اقدام تحریک‌آمیز در کرانه باختری و اورشلیم

اشغالی که می‌تواند به تنش‌ها قبل از سفر وی دامن بزند، خودداری کند. پس از پایان این سفر، احتمالاً بایدن هیچ مخالفتی با سرکوب مداوم فلسطینیان توسط اسرائیل نخواهد داشت.

در واقع، الحاق خزنده اراضی فلسطین به اسرائیل از زمان امضای توافقنامه ابراهیم سرعت گرفته است. همانطور که زها حسن و مروان معشر در فارن افیرز می‌نویسند

«حقیقت این است که این توافقنامه‌ها صلح را در خاورمیانه پیش نبرده است، زیرا هدف اسرائیل از امضای این توافقنامه، منحرف ساختن توجه جهانیان از اشغال نظامی خود بوده است، نه پایان دادن به آن».

این دستورالعملی برای صلح نیست، بلکه برای خشونت است. جای تعجب نیست که طی سه ماه اول سال جاری، نزدیک به ۵۰ فلسطینی توسط اسرائیل کشته شده‌اند و فلسطینی‌ها ۱۸ اسرائیلی را کشته‌اند. تلفات فلسطینی‌ها نسبت به مدت مشابه سال قبل پنج برابر شده است، در حالی که افزایش نسبی تلفات اسرائیلی‌ها حتی بیشتر است.

ثانیاً، بعید به نظر می‌رسد قمار بایدن بتواند قیمت‌های سرسام‌آور بنزین را کاهش دهد. کارشناسان تردید دارند که سعودی‌ها به اندازه کافی ظرفیت استفاده نشده برای کاهش قابل توجه قیمت گاز امریکا را داشته باشند. ریشه مشکل، اتکای بیش از حد واشنگتن به عربستان سعودی است - وابستگی که به‌جای تنوع بخشیدن به روابط امریکا در خاورمیانه، تنها با نزدیک شدن بایدن به پادشاهی وهابی، بیشتر به منافع ایالات متحده آسیب می‌رساند. به‌عنوان مثال، ایران حدود ۸۵ میلیون بشکه نفت ذخیره شده در خشکی و فراساحل دارد که می‌تواند تقریباً فوراً در بازار عرضه شود، البته با این فرض که بایدن به توافق هسته‌ای ایران بازگردد.

ثالثاً، پیمان دفاعی بایدن به‌طور کلی و به احتمال زیاد خاورمیانه را امن‌تر نمی‌کند. توافقنامه ابراهیم - خلاف ادعاهایی مبنی بر این که این یک رویکرد خلاقانه جدید برای امنیت در خاورمیانه است - ادامه استراتژی چهار دهه شکست امریکا در منطقه است: سازماندهی منطقه حول هدف انزوا و مهار ایران. همانطور که خود مقامات بایدن اعتراف کرده‌اند، این استراتژی به‌جای نیروئی برای ثبات، منبع درگیری در منطقه بوده است. راب مالی، فرستاده بایدن در مورد ایران در اواخر سال ۲۰۲۱ گفت:

«بیشتر نابسامانی‌های منطقه ریشه در محرومیت ایران دارد.»

سازماندهی بقیه منطقه علیه ایران موهبتی خواهد بود برای تولیدکنندگان اسلحه، اما ایجاد امنیت نمی‌کند. در حال حاضر عربستان سعودی، اسرائیل و امارات به‌بهانه «خطر ایران» به‌طور گسترده بودجه صرف تسلیحات و دفاع می‌کنند و تعهد امریکا به دفاع از این کشورها در گذشته، در واقع سیاست‌های خارجی این کشورها را تهاجمی‌تر و ریسک‌پذیرتر کرده است. ایران در مواجهه با یک جبهه متحد اسرائیل، امریکا، عربستان سعودی و امارات، در بحبوحه کارزار فزاینده اسرائیل برای ترور مقامات ایرانی، ممکن است تصمیم سیاسی برای ساخت بمب هسته‌ای بگیرد. (سرویس‌های اطلاعاتی امریکا، اروپا و اسرائیل همگی متفق‌القول هستند که ایران تاکنون چنین تصمیمی نگرفته است.)

شاید مهم‌ترین تعهدی که امریکا در تلاش است از عربستان سعودی و امارات متحده عربی بگیرد، همسوئی با استراتژی امریکا برای مقابله با روسیه و چین باشد. شاپیرو به نیوزویک گفت: «سعودی‌ها در خصوص همسوئی کامل با ایالات متحده در رقابت با روسیه و چین تعهدات خاصی خواهند داشت. اما نشانه کمی وجود دارد که نشان دهد در رقابت قدرت‌های بزرگ قرن حاضر، استراتژی بایدن برای امتیاز دادن به ولیعهد سعودی و حاکم امارات، محمد بن زاید، باعث تعهد پایدار سعودی - اماراتی به طرف امریکائی شود.»

ولیعهد سعودی با بایدن موضع سازش‌ناپذیری پیش گرفت و پیروز شد. او از این که بایدن در مرحله اولیة ریاست جمهوری خود از تماس با وی خودداری کرد، خم به ابرو نیاورد. او به آتلانتیک گفت «من بسادگی اهمیتی نمی‌دهم.» و صبورانه منتظر ماند تا بایدن سر فرو آورد. سعودی‌ها شرایط سفر بایدن را دیکته می‌کنند و بایدن را مجبور می‌کنند تا قبل از این که اجازه ملاقات با سایر مقامات سعودی را بگیرد، ولیعهد را ببیند. بخشش بیشتر به ولیعهد احتمالاً او را انعطاف‌پذیرتر نمی‌کند، زیرا تحقیقات پاتریشیا سالیوان، براک تسمن و شیائو جون لی، دانشمندان علوم سیاسی نشان می‌دهد که «افزایش سطح کمک‌های نظامی ایالات متحده، به‌طور قابل توجهی نرمش در سیاست خارجی در همکاری با ایالات متحده را کاهش می‌دهد.»

محتمل‌ترین نتیجه دیدار بایدن با ولیعهد این است که عربستان سعودی و امارات امتیازات فراوان بایدن را به جیب بزنند و در کوتاه‌مدت علیه روسیه و چین همکاری تاکتیکی را نیز ارائه دهند و در عین‌حال در این مسیر، گزینه‌های خود را برای خیانت به واشنگتن باز نگه دارند. اگر آنها واقعاً معتقد بودند که نباید در این رقابت‌ها، با برگ چین و روسیه شرط‌بندی کنند، برای همسو شدن با ایالات متحده به این همه امتیازات امریکا نیازی نبود.

از همان لحظه‌ای که بارک اوباما، رئیس‌جمهور وقت امریکا توافق هسته‌ای ایران را امضا کرد، اسرائیل، عربستان سعودی و امارات با آن مخالفت کردند و طرفدار ترتیباتی بودند که ایالات متحده را بیشتر به خاورمیانه و منافع امنیتی آنها پیوند می‌داد. ترمپ با خروج از توافق ایران و امضای توافقنامه ابراهیم، اولین گام‌ها را در جهت تن دادن به خواسته‌های این کشورها برداشت. بایدن اکنون در حال تکمیل کاری است که ترمپ آغاز کرده است.